

τὸ μήπω γεννηθέν τέκνον αὐτῆς ἤκουσθη νὰ λαλῇ ἐντὸς τῆς μήτρας αὐτῆς. Ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀποστρεφόμενος νὰ διαπράξῃ φόνον κατ' αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μὴ τολῶν νὰ τὴν κρατῇ μετὰ τοιαύτην κατηγορίαν, τὴν ἀπέπεμψεν τῆς σκηνῆς του, ὡς δευτέραν. Ἀγὰρ, μετὰ τινων ὑπηρετῶν καὶ ὀλίγων τροφῶν. Ἡ συνοδεία αὐτῇ διῆλθε τὸν ποταμὸν Βάαλ καὶ ἐγκατεστάθη ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν Ζουλοῦ, ἐνθα ἐν δέοντι χρόνῳ ἡ ἐξωσθεῖσα σύζυγος ἔτεκε τέκνον γενόμενον ἀρχηγὸς κραταιᾶς λαφυραγωγοῦ φυλῆς, καὶ ὁ ἀρχηγὸς οὗτος, πιστεύεται, ὅτι εἶναι ὁ πάππος τοῦ Σεκουκούνη.

Ὁ Σεκουκούνης λοιπὸν οὗτος, οἰαδὴπότε καὶ ἂν ᾖ ἡ καταγωγὴ του, διέπραττε πρὸ ἐτῶν ληστείας, φιλοξενῶν εἰς τὴν ἐξ ἀποτόμων βράχων περιζωσμένην πρωτεύουσαν αὐτοῦ συμμορίας ἀνθρώπων ἐξ ὅλων τῶν φυλῶν, αἵτινες προσήρχοντο εἰς αὐτὴν φεύγουσαι ἐνεκα ἐρίδος τοὺς πρότερον ἀρχηγούς των.

ΘΑΪΤ-Ο-ΣΧΕΕ, πρωθυπουργὸς τῆς Βιρμανίας.

Ἡ εἰκονογραφία, ἣν παρέχομεν σήμερον εἶναι τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Βιρμανίας, ὀνόματι Θαΐτ-Ο-Σχέε, ὁπερ σημαίνει πόθον πρὸς μακρὸν βίον, ἢ ἄλλαις λέξεσιν ἐλπίδα, ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν θέλει δώσῃ πέρας εἰς τὴν διπλωματίαν του καὶ τὴν ὑπαρξίν του συγχρόνως. Ὁ πρωθυπουργὸς οὗτος ἐταξείδευεν εἰς Εὐρώπην, καὶ ἔλαβε μάλιστα καὶ τὸ παράσημον τοῦ Ἰταλικοῦ σέματος, καὶ τὸν σταυρὸν τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Ἡ ἐτέρα εἰκονογραφία τοῦ Νάϊτ Ἀντζία παριστᾷ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βιρμανίας. Καὶ οὗτος ἐταξείδευεν εἰς Εὐρώπην, καὶ ἐκόσμηθη διὰ διαφόρων παρὰσημων.

Οἶνος πορτοκαλλίτης

Οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν, ἐνθα καλλιεργεῖται ἐν Εὐρώπῃ ἡ πορτοκαλλέα, παρατηρήσαντες τὰς ἐκ τῆς φυλλοζέρας καθ' ἐκάστην προξενουμένης καταστροφάς, ἐσκεψθησαν ἐὰν ᾖναι δυνατόν διὰ τοῦ ὁποῦ τοῦ πορτοκαλλίου νὰ ἐπιτευχθῇ ὕγρὸν ἔχον τὴν τε γεῦσιν καὶ τὸ χρῶμα τοῦ οἶνου. Ἀποπειραὶ ἐγένοντο ἐπανειλημμένως, ἐξ ὧν ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἐκ τῶν πορτοκαλλίων παρὰχθὲν τοῦτο ὕγρὸν εἶχε γεῦσιν εὐαρεστωτάτην, καὶ ἡδύνατο νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν οἶνον.

Τὰ πορτοκαλλία ὅταν φθάσωσιν εἰς τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν των εἶναι ἀκατάλληλα πρὸς οἶνοποίησιν. πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκλέγωμεν καρπὸν οὐχὶ ἐντελῶς ὠριμασμένον, ἐν ᾧ πλεονάζει ἡ ζαχαρώδης οὐσία, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν καρπὸν, ὅστις μὴ ὦν ἐντελῶς ὠριμος, περιέχει ἱκανὴν ποσότητα κιτρικοῦ καὶ μηλικοῦ ὀξέως.

Ἀχρὶ τοῦδε δύο διαφόρων εἰδῶν οἶνας ἐπετεύχθη.

ΝΑΪΤ ΑΝΤΖΙΑ

ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βιρμανίας.

Ὁ ἐκλεκτότερος εἶναι ὁ κατασκευαζόμενος τὸν ἱκανοῦριον ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ὥρας ἐκεῖνης. Ὁ δὲ μανδάρηνιος λεγόμενος οἶνος, εἶναι ὁ ἐκ τοῦ πορτοκαλλίου τοῦ Ἀπριλίου παραγόμενος. Ἀμφότερα τὰ εἶδη ταῦτα τοῦ οἶνου ἔχουσιν ἀξιόλογον θερμότητα, διαφανέστατον χρῶμα, εὐάρεστον γλυκύτητα γεύσεως, δόσιν ὀξέως ἱκανὴν, καὶ ἀφθονίαν οἶνοπνεύματος 15 τοῖς 0/0 σχεδόν. Δι' ἰδιαιτέρου δὲ τινος τρόπου ἐπιτυγχάνεται ἀρωμῆς οἶνου, περιέχων οἶνοπνεῦμα 12 τοῖς 0/0.

ΜΙΑ ΘΡΙΞ

Ἐκ μικρῶν αἰτίων μεγάλη συμβάνατα.

Ἡ ἐφημερίς τῶν ἱατρικῶν γνώσεων ἀναφέρει τὸ ἐξῆς.

Ἐπὶ πολλὰς μεθόδους ἀδελφοὶ βρεῖται ἐνός περὶ τοῦ ἐτοῦς ἐπασχεν ἐκ σπασμῶν, ἄλλοτε μὲν δυνατῶν, ἄλλοτε δὲ ἐλαφρότερον ἀνέν οὐδὲ μὲν ἐπὶ ἐπὶ μετὰ βολῆς εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ παιδίου. Πάντα τὰ ὡς αὐτὴ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης εἶχον ἡδὴ ἐξενεχθῆναι καὶ οὐδεὶς ἀδελφεὶς ἐπὶ ἤσχετο. Ἐν μὲν τῶν ἡμερῶν ἐνῶν τὴν ἐθελῶν μὲν ῥήτορ παρῆνεν τὸ τέκνον τῆς δασκάλου μετὰ τῶν τομῶν οὐδὲν τῶν τῶν. Ἐπερ τὴν χεῖρα, ὅπως ἐξαγάγῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἡ θορὴ ἐξήκολούθει ἐσφαλμένη ἐκ τοῦ στόματος. Ἡ θορὴ ἐλὼς πάντων ἐξῆλθε καὶ ὡς βεβαίως ἡ ῥήτορ, ἥτο 90 ἐκατοστῶν καὶ ὡς ἡμῶν ἐντός τοῦ λάρυγγος τοῦ παιδίου. Ἀμα ὡς ἐξήχθη ἡ θορὴ, οἱ σπασμοὶ ἐπαύσαν ὡς διὰ μαγείας.

Μητέρες! Πόσαι ἠθικαὶ θλίψεις, ἀποτέλεσμα ἐλαχίστων αἰτίων, δύνανται νὰ προληφθῶσι διὰ μικρᾶς ἐπαγρηπνήσεως ἐπὶ τῶν παιδίων!

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α' — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Δ'.

Τὸ χρώμα τῶν ἀνθέων.

ᾐμιλήσαμεν περὶ ἐρυθρῶν ῥόδων, ἀλλ' ὡς γνωστόν, πάντα τὰ ῥόδα δὲν εἶναι ἐρυθρά. Ὑπάρχουσι καὶ λευκά καὶ κίτρινα. Τινὰ δὲ εἶναι πολὺ ἀνοικτοῦ, ἄλλα δὲ πολὺ βαθέος ἐρυθροῦ χρώματος. Ἀλλ' ἡδὴ πῶς ἐγένοντο τὰ διάφορα ταῦτα χρώματα;

Ἐάν ἐρωτήσητε βανέα τινά, πῶς δίδει εἰς τὰ ὑφάσματα διάφορα χρώματα, θέλει σὰς εἶπει, ὅτι ἐμβάπτει αὐτὰ εἰς διαφόρους βαφάς. Ἐγὼ ἐνταῦθα μίαν βαφὴν, ἥτις δίδει ἐρυθρὸν χρώμα, ἐκεῖ ἄλλην, ἥτις δίδει κίτρινον καὶ οὕτω καθέως διὰ τὰ διάφορα χρώματα. Πλὴν ὅμως τὰ ῥόδα δὲν χρωματίζονται τοιοῦτοτρόπως, δὲν βαπτίζονται εἰς βαφάς, οὐχ' ἥπτον ὅπως πρέπει τὰ χρώματα νὰ ἐρχονται ἐκ τινος. Πόθεν λοιπὸν νομίζετε ὅτι λαμβάνουσιν αὐτά;

Δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῶς πῶς γίνονται τὰ χρώματα αὐτά. Ὁ χυμὸς φαίνεται ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς καυλοὺς τῶν διαφόρων ῥόδων. Δὲν εἶναι κίτρινος εἰς τὸν καυλὸν τοῦ κίτρινου, οὔτε ἐρυθρὸς εἰς τὸν τοῦ ἐρυθροῦ, ἀλλ' οἱ καυλοὶ πάντων τῶν ῥόδων ὡς καὶ οἱ κάλυκες κατ' ἀρχὰς εἶναι πράσινοι. Πλὴν ἐν ταῖς ἀπαντα τὰ διάφορα χρώματα ἐγένοντο ἐκ τινος, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ἕτερον ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς ἐκτός τοῦ χυμοῦ, ὅστις ἐρχεται εἰς τὸν καυλὸν, ἐπόμενον εἶναι, ὅτι τὰ χρώματα γίνονται ἐκ αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς καὶ τὸ φῶς συχτελοῦσι κατὰ τι εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν χρωμάτων, ἀλλὰ ταῦτα γίνονται ἐκ τοῦ χυμοῦ.

ᾐμιλήσαμεν μὴν περὶ ῥόδων, ἀλλ' ὑπάρχουσι πολλὰ, πάρα πολλὰ ἄλλα ἀνθη-διαφόρων χρωμάτων. Ἄτινα πάντα ἐγένοντο ἐκ τοῦ χυμοῦ, ὅστις ἐρχεται εἰς τοὺς κάλυκας διὰ τῶν καυλῶν. Ταῦτον συμβαίνει εἰς τὰ ἀνθη τῶν δένδρων καὶ εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια βλέπετε ἐπὶ τῶν στελεχῶν καὶ τῶν θάμνων.

Ὁ χυμὸς εἶναι διάφορος εἰς τὰ διάφορα δένδρα ἢ φυτά, ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν θέλετε εὐρεῖ χυμὸν ὁμοῖον μετὰ τὰ ἀνθη, ἅτινα ἐγένοντο ἐκ αὐτοῦ.

Εἰς τινὰ ἀνθη βλέπετε διάφορα χρώματα ὡραίως μεικρυνά. Τὰ διάφορα δὲ ταῦτα χρώματα ἐγένοντο ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Εἰς τὸ κηπίον-ῖον βλέπετε πορφυρὸν καὶ κίτρινον χρώμα, εἰς τὴν ἰαῖδα* πορφυρὸν, κίτρινον ἢ κίανον. Τὰ τρία ταῦτα χρώματα εἶναι ὅλως ἀνόμοια, καὶ ἐν ταῖς ἐγένοντο ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Εἰς τὰ σινικά καρυόφυλλα βλέπετε πολλὰ διάφορα χρώματα παραλλήλως τὸ ἐν τοῦ ἄλλου.

Ἐνίοτε τὰ χρώματα ἐπισκιάζουσι τὴν ὡραιότητα ἀλλήλων. Παρατηρεῖτε τοῦτο εἰς τὸ καρυόφυλλον, ἄλλοτε τὸ ἐν χρώμα εἶναι τεθειμένον ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐν εἶδει γραμμῶν ἢ στιγμάτων. Βλέπετε χρωματιστάς γραμμὰς ἐπὶ τοῦ λειοῦ.** Εἰς τὰ κρίνα τοῦ Τίγρεως ὑπάρχουσι βαθέα στιγμάτα διαφόρων χρωμάτων ἐκ τοῦ ὑπο ἐρυθρο-φαίου ἐκείνου, ἐπὶ τοῦ οὐοῦ εἰς τεθειμένα.

Πῶς γίνεται, ἵνα ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ παράγῃται ἐν χρώμα εἰς τι μέρος τοῦ ἀνθους καὶ ἄλλο εἰς ἄλλο, δὲν γινώσκωμεν. Ἐνίοτε δύο ἐντελῶς διάφορα χρώματα εὐρίσκονται παραπλευρῶς. Εἰς τι εἶδος μήκωνος τὰ πέταλα τοῦ ἀνθους εἶναι λευκά, ἐκτός τῶν ἄκρων αὐτῶν, ἅτινα εἶναι ἐρυθρά. Φαίνονται ὡς εἰ ἐβύθισαν τὰ ἄκρα τῶν εἰς ἐρυθρὸν βαφὴν. Ἦδη ἀγνοοῦμεν πῶς ὁ χυμὸς ἐκάμε τὸ ἀνθος λευκὸν πανταχοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἄκρων τῶν πετάλων.

Οὔτε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν πῶς τὸ ἐν χρώμα ἐγένετο νὰ ἐπισκιάζῃ, οὔτε πῶς εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Τοῦτο γίνεται πολλάκις τόσον ἀκριβῶς, ὥστε δὲν δύνασθε νὰ εἰπῇτε, πῶθεν τὸ ἐν χρώμα ἀρχεται καὶ ποῦ τὸ ἄλλο τελευτᾷ. Βλέπετε τοῦτο εἰς τὰ ἀνθη τῆς μηλέας. Τὸ ἐρυθρὸν χρώμα ἐκτείνεται ἐπὶ καθαροῦ λευκοῦ, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει σημεῖον, ὅπῃθεν δύνασθε νὰ εἰπῇτε, ὅτι ἀρχεται τὸ λευκόν.

Τὰ χρώματα τῶν ἀνθέων μεταβάλλονται εὐθὺς ἅμα ταῦτα ἀνοίξουσιν. Ἐν ἄνθος δὲν ἔχει ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ χρώμα, ὅταν εἶναι κατὰ μέρος μόνον ἠνεωγμένον, καὶ ὅταν ἅπαντα τὰ πέταλα αὐτοῦ ἐκτεθῶσι εἰς τὸ φῶς. Ὑπάρχει εἶδος ἀμπέλου, ἡ ὅποια πάσχει περιεργὸν τινὰ μεταβολὴν εἰς τὸ χρώμα τῶν ἀνθέων τῆς. Ὅταν κατὰ πρῶτον ἀνοίγῃσι ταῦτα εἶναι χρώματος ἀμυρῶν πρασίνου, ὅπερ τηροῦσι, καὶ ὅταν ἐντελῶς ἀνοίξῃσι, πλὴν μετ' αὐτῶν ἀπρὸς τὸς πλούσιον πορφυρῶν χρωμάτων. Ὁμοίως μετὰ τὴν μεταβολὴν τῶν χρωμάτων, ἂν παρατηρεῖτε εἰς τινες ὄπώρας. Τὸ πορτοκάλιον, ὡς γνωστόν, εἶναι κατ' ἀρχὰς πράσινον, ἀλλ' ὅταν ἐφωτισθῇ γίνεται λαμπρὸν κίτρινον χρώματος.

Δύναμαι ἐπὶ πολὺ νὰ προχωρήσω ὁμιλῶν ὑμῖν περὶ τῶν χρωμάτων τῶν ἀνθέων, ἀλλὰ δύνασθε νὰ παρατηρήσητε ταῦτα ὑμεῖς αὐτοὶ εἰς τοὺς κήπους καὶ ἀγρούς.

* Ἡ ἰαῖδα κρίνου.

** Καὶ τὸ ἀνθος τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν κρίνων, κακῶς δὲ νομίζεται ὅτι εἶναι ὁ λαλὴς.